

MEFANET 2015 V NOVÉM A ZÁROVEŇ PŘI STARÉM

Martin Komenda, Daniel Schwarz, Jakub Gregor

Změny, jimiž konference MEFANET prošla před svým devátým ročníkem, lze označit možná za face-lift, možná za nový model. Určitě ale zůstala chuť sdílet zkušenosti s moderními přístupy a technologiemi ve výuce lékařských a zdravotnických oborů a zároveň získávat nové informace a nápady z této oblasti. Stejný také zůstal pozdně listopadový termín a místo konání, tedy hotel International v Brně. Organizátoři se nicméně rozhodli osvěžit zaběhnuté programové pořádky. Větší prostor dostaly zejména praktické workshopy, jimž bylo věnováno odpoledne prvního dne konference, a teprve druhý den došlo na vyzvané přednášky a jednotlivé plenární sekce naplněné příspěvky od autorů napříč českými a slovenskými lékařskými a zdravotnickými fakultami.

Středeční oběd si jen v rychlosti vychutnali účastníci prvního z připravených workshopů společně s garantem celé akce, tedy týmem kolem MUDr. Petra Štourače, Ph.D., z Kliniky dětské anesteziologie a resuscitace LF MU a FN Brno. Úvod programu totiž obstaral jejich workshop věnovaný interaktivním algoritmům ve výuce akutní medicíny, jimž se tento tým věnuje dlouhodobě v rámci projektu AKUTNĚ.CZ®. Účastníci workshopu si ve skupinách pod vedením odborných lektorů vyzkoušeli tvorbu klinických scénářů, které v této atraktivní formě slouží k vzdělávání mediků i zdravotnických profesionálů. Po dokončení práce prezentovali jak základní osnovu svého scénáře, tak i „slepé uličky“, do nichž se uživatel může během řešení případu dostat, v podobě zbytečných vyšetření či dokonce

Workshop AKUTNĚ.CZ®

újmý pacientovi. Tým garantů workshopu byl spojen jak s pestrostí námětů, tak i jejich obsahem.

Druhý praktický workshop byl určen zejména pro účastníky projektu CROESUS, na němž se podílí Masarykova univerzita, Univerzita Pavla Josefa Šafářika v Košicích a St George's, University of London, ale byli samozřejmě vítáni i další zájemci o problematiku virtuálních pacientů. Po teoretickém úvodu prezentovali klinici z nejrůznějších oborů, kteří byli vyškoleni v rámci projektu CROESUS na vytváření větvených virtuálních pacientů a jejich použití při vedení PBL (problem-based learning) lekcí, své návrhy virtuální kazuistiky a formu jejich zpracování na platformě OpenLabyrinth. Zpětnou vazbu dostali ihned po skončení své prezentace v podobě komentáře od doc. Andrey Pokorné z LF MU. Ta velmi často zdůrazňovala nutnost interaktivity a přemíru textových informací, které uživatele spíše odvádí od řešení případu. Celkové dojmy z workshopu na závěr shrnuli i hosté z londýnského týmu prof. Terryho Poultona.

Do tohoto týmu ostatně patří i Ella Iskrenko-Poulton, PhD, autorka první vyzvané přednášky nazvané „Scenario-based learning: what can it provide now for the learner, and how can we use it next?“. V pedagogicky orientovaném příspěvku představila různé formy a použití interaktivních a simulačních metod výuky, které spadají pod pojem „scenario-based learning“. Reálné klinické scénáře, ať už ve formě interaktivních počítačových simulací, her, virtuálních světů nebo figurín, jsou nepochybně skvělým prostředkem k výuce a procvičování schopností rozhodovat se, spolupracovat a v budoucí klinické praxi se vyhnout potenciálním chybám. Diskuzi s auditoriem vybudila zejména její část přednášky zaměřená na nejnovější typy elektronických kurzů označované jako MOOCs (Massive Online Open Courses).

Více technologicky zaměřil svůj příspěvek druhý pozvaný řečník, Fotios Liarokapis, PhD, z Fakulty informatiky MU. Hovořil například o virtuální a tzv. rozšířené (augmentované) realitě, ale i o komunikaci mezi lidským mozkem a počítačem přes různá rozhraní. Ukázal také, jak tyto technologie využít

Workshop CROESUS – prof. Terry Poulton

v interaktivních aplikacích simulujících reálné prostředí, a to nejen ve výuce medicíny. Během přednášky provedl publikum (naštěstí samozřejmě jen virtuálně) místem výbuchu bomby v Londýně či centrem starého Říma. Mnohé tyto aplikace již lze ovládat pomocí EEG vln přes rozhraní mezi mozkiem a počítačem (brain-computer interface, BCI) bez nutnosti používat myš či klávesnici; uživatel je tedy plně ponořen do „hry“ a řešení úkolů. Dr. Liarokapis také prezentoval výsledky studií, které ukázaly, že v ovládání pomocí EEG vln existují rozdíly mezi uživateli, kteří jsou náruživými a zkušenými hráči počítačových her, a herními začátečníky.

Ani letos nebyla konference MEFANET ochuzena o sekci věnovanou uplatnění moderních technologií ve výuce konkrétní oblasti medicíny – tentokrát se jednalo o neurovědní obory. Téma atraktivní samo o sobě tak dostalo nový rozměr. Zejména když hned na začátek zástupci plzeňské lékařské fakulty pozvali publikum do virtuální restaurace, která má pomáhat při léčbě závislosti na alkoholu. Trénovat občasně odmítnutí pozvánky „na panáka“ ostatně nemusí být na škodu ani u jedinců pijících s rozumem... Další příspěvky posunuly téma až do oblasti psychiatrie, stranou nezůstaly ani populární videopřenosy z operačních sálů neurochirurgických klinik.

Ella Iskrenko-Poulton, PhD

V rámci konference proběhla i dvě pracovní setkání navázaná na mezinárodní projekty programu Erasmus+, který je v současnosti vlajkovou lodí Evropské unie v oblasti podpory vzdělávání. Jmenovitě se jednalo o projekty TAME (Training Against Medical Error) a MEDCIN (Medical Curriculum Innovations), které přivedly do Brna zástupce z jednotlivých partnerských univerzit ze Švédska, Velké Británie, Řecka, Kazachstánu, Malajsie a dalších zemí. Zástupce sítě MEFANET, v obou případech Masarykova univerzita v Brně, se tak snaží kontinuálně prohlubovat spolupráci se zahraničními institucemi a integrovat celosvětově respektované trendy, metodiky i technologie do tuzemského prostředí.

Devátý ročník konference MEFANET přinesl opět pestrý a velmi podnětný obsah. Nový model kombinující pracovní setkání s přednáškovými sekcemi přilákal do Brna více než stovku účastníků, kteří společně vytvořili příjemnou a pohodovou atmosféru. Organizátoři věří, že jubilejní desátá konference, konaná tradičně v jihomoravské metropoli na konci listopadu (29.–30. 11. 2016), se té letošní kvalitativně přinejmenším vyrovná.

Fotios Liarokapis, PhD